

Liefde (Ron Broekhart)

Als muzikant heb ik van alles en nog wat gedaan. Vanaf m'n 16^e heb ik als gitarist in diverse bandjes gespeeld. Van rock, pop tot zelfs een eerbetoon aan het repertoire van onze eigen Delftse 'popster' Nico Haak. In mijn periode als studio eigenaar passeerden diverse genres met de daarbij behorende toekomstige popidolen, de revue. Als technicus en producer kon ik mij goed verplaatsen in ieders muzikale wereldje, louter en alleen door liefde voor de muziek.

Als componist heb ik ook muziekstukken geschreven en had vele pogingen en gesleutel nodig om een juweeltje te scheppen. Maar soms leidde zo'n creatieve poging wel in één keer tot resultaat. Want, waar de energie op een dag vandaan kwam weet ik niet, maar ooit schreef ik een heus zeemansliedje: Schip Ahoy, dat onlangs door het Shantykoor uit Vlaardingen op CD is gezet. Als VIP uitgenodigd voor de cd-presentatie in het uitverkochte theater van de Stadsgehoorzaal, kon ik daar nog extra van genieten. Hoewel niet bepaald mijn genre, wist ik door de liefde voor muziek dit toch te waarderen en te creëren.

Muziek maken in opdracht was een ander verhaal. Het moest lukken. Dat kon een tune zijn voor een reclamespot of een kabbelend, weggemoffeld muziekje onder een documentaire. Ik vond in opdracht werken voor een artiest wel spannender, want ik kon mij goed verplaatsen in het charisma van de persoon, een soort muzikale empathie. Zo heb ik ooit een jazz nummer geschreven voor de -intussen overleden- zanger en ooit frontman van de wereldberoemde Millers, Eddy Doorenbos. En ook wel eens een heus levenslied voor Koos Alberts. Allemaal muziekstijlen waar niet echt mijn krachten lagen, maar zoiets kon in beide gevallen alleen maar gerealiseerd worden door mijn liefde voor muziek.

Sinds een paar jaar is de liefde voor muziek veranderd in het componeren, zingen en spelen van mantra's. Uiteraard mede door invloed van mijn vrouw Jeanet. Op een dag reageerde zij op klanken vanuit mijn homestudio. Ze vond de instrumentale muziek waar ik mee bezig was liefdevol en ontspannen klinken. Ze tipte mij met het idee om in die stijl een cd te maken, speciaal voor de ontspanning van baby's en hun ouders. Ik begon enthousiast aan deze nieuwe uitdaging. En ondanks mijn ervaring en het feit dat ik er zelf een ben geweest, heb ik mij nog nooit kunnen verplaatsen in de muzikale wensen van een baby. Ik vond deze productie moeilijk en heb er uiteindelijk zeven maanden over gedaan om zeven instrumentale versies van mijn eigen mantra's zo lieflijk mogelijk te laten klinken. Daarbij moest ik vooral de zogenaamde kunst van het weglaten toepassen. Geen scheurende gitaren of een lekkere beat van bass en drums, maar minimalisme. Liefde heeft weinig noten nodig, leerde ik. Maar het is gelukt, de teerling is geworpen en de release van de cd is binnenkort met de toepasselijk titel Shima, wat liefde betekent in het Sanskriet. Hoe kan het ook anders.

april 2014 ©